РІК IV. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ, 13. ЛИПНЯ 1930. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 27.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА"
Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол.
Піврічно 6 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

ЮВИЛЕЙ УЧИТЕЛЬСЬКОГО ТОВАРИСТВА

Товариство „Взаїмна Поміч Українського Вчительства відсвяткувало дня 7 липня ц. р. свій 25-літній ювилей. Торжество почалося академією в салі львівського Кольосею. Гостей було велика маса. Вечером у тій самій салі відбувся концерт, на котрий прибув також митрополит Шептицький і епископ помічник Бучко. На другий день відбулися загальні збори того товариства в салі Музичного Т-ва ім. Лисенка,

ЗНЕСЕННЯ „ОХОРОНИ ЛЬОКАТОРІВ"

Е Італії вигас із днем 1. липня закон про охорону льокаторів, котрий впроваджено там перед 12 літами. Се стало можливе в Італії завдяки доцільній будівляній політиці держави та самоврядувань. Будова мешкань іде там швидким кроком. Нпр. за І-ий квартал 1930 р. віддано до вжитку 50.000 нових кімнат. Через те з днем 1. липня привернено в Італії свободу найму і чиншу мешкань.

БОЛЬШЕВИЦЬКА НЕВДАЧА В ТУРКЕСТАНІ

Для здавлення повстання в Туркестані вислали большевики до Туркестану карну експедицію з начальником радянського летунства Столяровом, щоб навчити Туркестанців, що таке в дійсности большевицький клич „самоопределение вплоть до отделения". Але повстанці не злякалися і хоробро заатакували експедицію. Не ховаючися острілювали вони большевицькі літаки. Карна експедиція цофнулася, стративши 4 літаки. Столяров погиб.

БУРЯ З ГРАДОМ У ГАЛИЧИНІ

Над Городенщиною перейшла буря з градом і понищила земні плоди в селах: Чортивець (знищені два великі фільварки), Чернелиця, Дубки, Кунисівці, Ольховець, Хмелева, Репужинці, Якубівка, Джурків, Ганчарів і Серафинці. В той самий день град знищив поля в Красилівці, Кривотулах, Могилі, Торговиці Богородичині пов. Товмач. В Торговиці і Богородичині перевернула буря кілька стоділ. І в Рогатинщині впав град головно в селі Дрищів. Град величиною голубячих яєць знищив 50% озимини, і 80% ярих засівів. Шкода дуже велика.

—o—

Горять ліси внаслідок посухи

Довготревалі спеки так висушили підложа лісів, що зі всіх сторін доносять про великі пожежі лісів. Причина пожежі буває часто кинений недокурок або сірник, а нераз іскра з залізничого паротягу. Так було сими днями під Львовом, де від іскри паротягу запалився ліс в Білогорщі. Пожежу спинюють звичайно копанням ровів. На образку бачимо гашення пожежі ліса біля міста Дессав у Німеччині.

—o—

Большевики ведуть дальше війну з Богом

Як тільки большевики прийшли по крові і трупах до влади, то заповідали, так як наші сельроби, що комуністи дають людині релігійну свободу, значить не мішаються та не перешкаджають кожному молитися й вірити. Що це була облудна гра і що сказано так длято, щоби обманути тисячі і міліони недосвідчених людей — це ми мали нагоду переконатися. І хоча цілий світ протестує проти нищення та переслідування Церков в большевії, то вони завзялися винищити християнство. Ще гірше лютують, як римські цісарі. Боротьба большевиків з Богом йде далі а доказом цього таке:

На безбожницькій конференції в Москві, яка відбулася минулого тижня, намітили собі большевики пятилітний плян боротьби з Богом. По їх рахунках за пять літ повинна в Росії бути така зміна:

1) Число дорослих безбожників має виносити 1. жовтня 1933 р. 17 міліонів;

2) Всі діти мають бути втягнені в ряди безбожників і тих молодих має бути 18 міліонів;

3) Релігійний вплив родини має бути знищений зівсім, всіх віруючих учителів поусувають зі шкіл;

4) Всі низші державні школи мають отворити безбожницькі відділи, крім цього будуть отворені безбожницькі університети;

5) Часопис „Безбожник" має стати щоденником з $1^1/_2$ міліоновим накладом.

От і дорога до щастя, якою так „бажали" вести большевики людей! Пляни і то ще які! Але будьмо спокійні: Християнству ще не такі гонення не пошкодили а пять літ — не великий час. Побачимо, чи не забагато плянують!

—o—

Протибольшевицький Комітет в Парижі

В Парижі завязався Комітет, котрий зветься: Комітет міжнародньої ініціятиви проти большевиків. Програма того Комітету така: 1) Свобода для Росії, України, Кавказьких народів, Білоруси та всіх інших республик Большевії, щоб на рівні з иншими державами Европи могли кермувати самі власною долею. 2) Забуття і прощення тим, що були примушені до співпраці з радянською владою. 3) Зворот приватної власности. 4) Абсолютна свобода всіх віроісповідань. 5) Негайне навязання політичних і економічних взаємин, вповні нормальних з Европою і цивілізованим світом і приступлення республик, що нині є в Радянськім Союзі, до Союза Народів. Тому що держави як такі не можуть мішатися у внутрішні справи Большевії, Комітет просить усіх як одиниць, незалежно від національности прилучитися до його ділання.

Фінляндія в обороні перед большевизмом

Культурний північний нарід Фінляндії вступив на дорогу рішучої оборони перед заливом большевицької агітації. В тій цілі утворено нове правительство, яке називають „кабінетом боротьби з комунізмом". Головний провідник фінляндського селянства Розаля приїхав до столиці Гельзінгфорсу та вручив президентові держави проєкт протикомуністичних законів. Селяни домагаються, щоб фінляндський парлямент негайно ухвалив ті закони. Проти комуністичної агітації солідарно заявилося ціле фінляндське населення, армія, стрільці, поліція і парлямент. Домагаються, щоб прихильники комунізму виїхали з Фінляндії, а гроші на виїзд має їм дати держава. Так бороняться Фінляндці перед заразою, бороняться справді культурно.

Демонстраційний похід фінляндських селян

В ночі з 6 на 7 липня розпочався демонстраційний похід фінляндських селян, які хочуть сильно заманіфестувати проти большевицької пропаганди в їх батьківщині. Похід ішов з місцевости Лоппо до столиці Гельзінгфорс і відбувся в спокою і порядку. Прибувши до столиці, маніфестанти влаштували велике віче на площі перед палатою справедливости. На вічу був президент фінляндської республики, ціле правительство та чужосторонні конзулі. Виголошувано патріотичні та релігійні промови. Президент підкреслив у своїй промові, що основа того селянського руху є патріотична і конституційна.

Фінляндці, що довгі часи жили під російським царатом, розуміють добре небезпеку комунізму. Ця небезпека політична і суспільна. Вони знають, що з хвилею утворення в їх батьківщині „радянської" влади вони потратилиб самостійність і знову пішлиб під Москву, як то сталося з Вел. Україною. Вони не то, що добродушні „хахли", котрі пішли під Москву, і позволяють, шоб їм Москаль „українізував" Україну. Вони не потрібують „фінляндизації" Фінляндії Москалями. Зокрема Фінляндське селянство, що бачить за своєю межою большевицький „рай" російського селянства, всіми силами бориться від того „раю". Фінляндський селянин, як і наш селянин не хоче комуни. Він хоче вільної приватної власности. Але вміє також постояти за неї у слушний час.

Та є ще одна ціль протибольшевицького руху в Фінляндії. Фінляндія після війни з большевиками заключила мир 14 жовтня 1920 р. Вправді тим миром відзискала Фінляндія незалежність і доступ до Півн. Ледовитого Океану, але не одержала одної провінції то є Східної Карелії. Большевики задержали ту богату в ліси і в мінеральні скарби країну при собі і утворили з неї Карельську радянську республику. Отже метою фінляндських патріотів стало освободження Східної Карелії зпід большевицького ярма і прилучення її до матірнього пня.

Наддунайський аграрний бльок

Наддунайські держави з переважаючим хліборобським населенням, отже Ромунія, Угорщина і Югославія бажають утворити спільну організацію для збуту своїх рільничих продуктів. Вже були в тій справі якісь вступні наради, а тепер заповідають на день 20 липня більшу конференцію згаданих держав. Конференція ця має відбутися в Ромунії, в місцевости Сіная. В ній мають взяти участь делєгати міністерств хліборобства Ромунії, Угорщини, та Югославії. Також Чехословаччина має охоту прилучитися до того бльоку, бажаючи піднести своє хліборобство.

—o—

Штрайки

І становище до них католицької думки

Коли згадуємо сьогодні *) про великий хліборобський штрайк у нас в 1902 р., то заразже насувається нам питання: Яке становище повинен заняти католик до штрайків взагалі? Яке в тій справі становище кат.Церкви і кат. науки? Чи вони хвалять штрайки, чи може осуджують? Чи дозволяють їх, чи може забороняють?

Тай не тільки нинішна історична згадка може нам насувати такі й тим подібні питання. Їх може нам поставити кождої хвилі само життя. На такі питання ми повинні бути все готові і приготовані. Тож користаймо з нагоди нинішньої історичної згадки і приглянься їм таки сьогодні.

Щоб як слід відповісти на поставлені в горі питання а передовсім, щоб зрозуміти становище до штрайків католицької науки, треба насамперед зясувати собі, що таке штрайки, які бувають штрайки та яке їх значіння в суспільнім господарськім життю.

Штрайк звичайно повстає тоді, коли між робітниками з одного, а працедавцем з другого боку не може прийти до згоди щодо договору праці. Тоді загал робітників покидає працю, щоб поставити працедавця в примусове положення піти на уступки їх домаганням. Таким чином штрайк в найширшім значінню це засіб господарської (економічної) самопомочи. Штрайк може бути **оборонний** або **зачіпний**. Оборонний буває тоді, коли робітники хочуть змінити на ліпше таке своє положення, котре можна назвати невиносимим. Робітники тут неначе тільки боронять свого життя, свого існування. Навпаки зачіпний штрайк є тоді, коли робітники є всетаки в можливім положенню, одначе бажалиб ще його поліпшити. Відтак може бути штрайк зі солідарности, коли якась група робітників не домагається нічого для себе, а тільки своїм штрайком хоче помогти іншій групі робітників. Бувають ще інші роди штрайків як демонстраційний (маніфестаційний) штрайк, коли робітники штрайком хочуть н. пр. виявити перед правительством свої політичні домагання. Штрайк може бути частинний і обнимати одно підприємство, або одну галузь промислу, або також загальний, т.зв. генеральний штрайк, коли весь загал працюючих у всіх підприємствах в державі покидає працю.

Бувають штрайки більші і менші. Одним з найбільших штрайків в історії був штрайк вуглекопів в Англії, що вибух дня 1 березня 1912 р. і тревав майже 6 тижнів. Один міліон сорок тисяч робітників покинуло тоді роботу. В наслідок того штрайку були примушені обмежити або й спинити роботу також інші галузі промислу, як залізний, скляний, цеглярський і т. п. Через те після 3 тижнів штрайку вуглекопів в самім тільки залізно-сталевім промислі стра-

*) Гл. „Історичний Календар".

тило роботу 60 % робітників. На загал в споріднених галузях утратило працю через штрайк вуглекопів 800 000 робітників. Коли до того додати членів родин штрайкуючих і звільнених тоді від праці робітників, то число робітників, що безпосередно терпіли від штрайку перевищало напевно 5 міліонів. Господарські страти були такі: Робітники стратили за тих 6 тижнів заробітну платню на суму около 250 міліонів зол., каси професійних союзів видали на штрайк понад 80 міліонів зол. Копальні стратили понад 400 міліонів зол. і стількиж стратили разом інші споріднені галузі промислу. До того дочислюють ще страту залізниць в сумі около 130 міліонів зол. та інші шкоди на суму 500 міліонів зол. Загальна шкода спричинена тим штрайком була 2 міліярди зол.

Залізничий штрайк в Англії літом 1919 р. коштував державу 50 міліонів фунтів штерлінгів. Величезний був у 1906 р. штрайк металевих робітників у Німеччині. Професійні союзи видали на нього $1^3/_4$ міліона марок. Шкоди революційних" штрайків у Німеччині на гроші ще не перечислені. Вони виносили в 1917 р. 900.000 робочих днів, у 1918 р. — 4,900.000 р. д., в 1919 р. — 43,600.000 роб. днів.

Кінець буде.

ПОЖЕЖА В НАДВІРЯНЩИНІ

В Гаврилівці пов. Надвірна вибухла пожежа в стайні Михайла Тимчука. Вогонь перекинувся і на сусідні будинки і знищив 10 хат, 8 стаєн, стодолу і 4 обороги. Крім Тимчука погоріли ще Ілько, Василь і Анна Андрусяк, Іван Коваль, Іван Сулимка, Олекса, Федір і Дмитро Сулимка.

ПОЖЕЖА В ЖИДАЧІВЩИНІ

В Ляхівцях вибухла пожежа у Костя Гнидки. Вогонь перенісся відтак і на сусідні будинки. Згоріло 20 будинків. Одна особа сильно попечена. Вогонь спричинили діти. Ледви за добу загашено пожежу. Шкода виносить 48 тисяч зол.

ПОЖЕЖА В ДОЛИНЩИНІ

В селі Рішняк вибухла на днях пожежа. Згоріло 2 господарства а саме: Марка Поповича і Палагни Циган. Шкода 2500 зол. Причина пожежі невідома.

ЗГОРІВ МЛИН

В Кунисівцях біля Городенки згорів водний млин. Є підозріння, що хтось навмисне підпалив. Шкода виносить 5 тисяч золотих.

БУРЕВІЙ БІЛЯ ЛУЦЬКА

На Волині панувала страшна посуха так що деякі річки почали висихати. Аж в останніх днях впали деінде дощі. На схід від Луцька шаліли навіть бурі, але без дощу. Підчас бурі в Зеленім Багні вдарив грім у дім німецького кольоніста Альберта Красіна й убив його і 3-літню донечку Фреду.

Найвузший дім на світі

В Каїрі (Єгипет) є дім широкий тільки на 70 цм. Дім цей має два поверхи. Живуть у ньому Араби. Як вони там можуть жити, це дійсно загадка.

Риков „покаявся" зі страху перед Сталіном

На комуністичнім конгресі, що тепер відбувається в Москві виступила права опозиція під проводом Рикова, Томського, Угланова і Бухарина. Але побідили т. зв. ліві то є прихильники Сталіна. Вони домагалися покарання провідників опозиції через заслання їх на Сибір. Тоді опозиціоністи побачили, що нема жартів і покаялися. Конгрес приняв те „покаяння" з великим недовірям. Звертає увагу обставина, що з провідників опозиції не покаявся тільки Бухарин. Думають, що по скінченню конгресу його пішлють на Сибір. Так жеруться між собою за владу червоні царі. А нарід слухає і мовчить, бо нічого не розуміє з тої гризні, яку провадиться нібито для його добра. Але добра не видати, є тільки вічні обіцянки його, а на разі нужда і гризня.

Як будуть здавлювати заворушення

Подекуди бувають комуністичні виступи на вулицях міст і тоді приходить до стрілянини. Німці почали думати над тим, в який спосіб можнаб розганяти товпу, що демонструє, однак без нараження життя демонстрантів. І видумали. Зробили танк покритий з усіх сторін грубою сталевою бляхою, яка хоронить залогу від револьверових куль, а навіть від вибуху бомб. Цей танк, чи радше самохід має зверху малу рухому вежу, з якої вистає отвір великої рури немовби гарматки. Це дійсно гарматка, з якої пускають сильну струю зимної води. Струя та сягає на 50 метрів і може розігнати найбільшу товпу та привернути їй зимною водою розсудок. Крім цеї великої сикавки має та машина ще з боку цілий ряд малих сикавок, які випускають із себе струю води на 5 м. довгу так, що одночасно можна купати маніфестантів зі всіх сторін. Вже може внедовзі переведуть з тою машиною проби на вулиці.

Процеси—то руїна села

На Буковині сталася така подія: Двох селян Гуцулів жило собі спокійно, аж врешті посварилися за кусник поля, що вартував 200 зол. Один був завзятий і другий і гайда до суду. Наймили адвокатів і почалася тяганина на розправи, на послухання та до канцелярій тих, що їх справу „боронили". Це було ще в 1921 р.—9 літ тому — і ось цього року процес закінчився—але як?

Адвокати нарахували собі за процесування того кусника поля, що був варта 200 зол. аж 1200 зол. коштів. Селяне не могли їм того заплатити, а вони тоді обох сусідів пустили на ліцитацію і процес перестали вести. Нещасні Гуцули, що не розуміли, до чого може довести процес, втратили всьо, лишилися дідами, і мусіли йти попід людські плоти жебрати.

Це все діялося в селі Дихтинець під Чернівцями. Вже те село буде мати на довгі роки примір, чи варта процесуватися. Атребаби, щоби і наші селяне не йшли за щобуть до суду, а годилися, як Бог казав: „Простіть і вам буде прощено".

А в нас завелося таке по селах, що скаже жінка жінці одно слово—тай вже до суду йдуть і напихають чужі кишені своєю кервавицею. Час, щоби того не було, бо в кождому селі є такі, що через процеси збідніли або й з торбами пішли.

ПОЖЕЖА НА ВОЛИНІ

В селі Чортирись пов. Луцьк вибухла пожежа в Клима Шулипи. Вогонь скоро розширився і охопив сусідні будинки. Згоріла одна хата і 32 стодоли. Підчас пожежі згинуло багато худоби. Страта 70 тис. зол.

БУДІВЕЛЬНА КАТАСТРОФА ПІД ПРАГОЮ

В Бенешові біля Праги завалилася нова камениця, яку вже викінчували і присипала 20 робітників, що працювали при будові. При помочі двох сотень війська добули 18 тяжко ранених робітників, а двох неживих.

УРАҐАН В ІТАЛІЇ

Над Апулією пронісся страшний ураган, що спричинив великі шкоди. В околицях Церіньолі знищила буря виноградники і плянтації сливок, а також завалила багато домів. В сусідній окрузі впав густий град і наробив багато шкоди. Біля Фльоренції відчули легкі землетруси, шкоди не було.

ЗЕМЛЕТРУС В ІНДІЇ

Біля Калькути наступив землетрус, що тревав 2 мінути. В Ганаті завалилося в наслідок землетрусу багато домів та були ушкоджені телєграфічні лінії. Кільканацять осіб ранених.

ОБМЕЖЕННЯ ВИВОЗУ ЗВІРЯТ ЗА КОРДОН

Розпорядженням з 14 червня ц. р. Міністерство рільництва заборонило вивіз звірят за кордон аж до відкликання із ріжних просторів. Ізза пошести на свині, заборонений вивіз свиней до Австрії із: Чорткова і Тернополя, терноп. воєвідства.

До Чехословаччини із: Берестя, Лунинця, Пружан, Дрогичина, Косова поліськ. Бродниці, поліського воєвідства Бродів, Скалату і Збаража, Терноп. воєвідства, з Дубна, Горохова, Костополя, Ковля, Луцька, Рівного, Володимира і Здолбунова, волинськ. воєв. З причини пошести на рогату худобу замкнений вивіз рог. худоби м. ін. з таких місцевостей: Ярослав, львів. воєв., Городенка і Товмач, станиславів. воєв.

Українське віче в Куритибі (Бразилія)

(Спеціяльна кореспонденція для „Правди").

Як було оголошено в обох українських часописах в Бразилії, відбулося українське народне віче в домі Тов. ім. Т. Шевченка в Куритибі дня 27. квітня ц. р. Віче відкрив п. Т. Петрицький голова Тов. ім. Т. Шевченка о год. 3. попол. заявляючи на вступі, що характер віча є чисто народний, а не місцевий, та що кождий з присутних має право забрати голос про всякі народні справи, якіб то не були на дневнім порядку. По щирій та горячій промові візвав п. Т. Петрицький присутних, щоб самі упорядкували програму віча. Саля була заповнена В. Ш. Громадянами, що як слід зрозуміли вагу народної справи. Були присутні також Всч. о. Е. Турковид Ч. С. В. В. По вступнім слові п. Т. Петрицького заняв голос п Вол. Гичко місцевий укр. учитель та виголосив гарний реферат про психічний стан українського народу взагалі, та з окрема тут на бразилійській еміграції. В своїм рефераті висказав бесідник невідрадне спожаління гідне становище українського народу через лихе зрозуміння народних справ всего загалу. Бесідник опирався на фактах української історії, якої картки кровю записані, порівнуючи їх з теперішними відносинами. Тому взивав щиро громадян, щоб глянули на сумні наслідки минувшини, та застановились над тим шляхом, яким і тепер поступають. На закінчення сказав бесідник, що встане Україна, але діти спільної Неньки мусять полюбитися щирим серцем, мусять занехати історичне шкідливе, та каригідне розєднання, та мусять поступати так, як поступають другі культурні народи.

По рефераті п. В. Гичка, зажадав п. Пр. Моркотун вибору президії, для провадження віча. Одночасно поручило віче заняти місце Виділові Тов. ім. Шевченка. Місце заняли п. Т. Петрицький як голова, та п. Вол. Гичко як секретар. Голос забрав п. Прокіп Моркотун, та виголосив гарну промову, в якій ставив домагання, щоб віче ухвалило вибрати свого українського представника, який заступавби народні справи перед бразилійським урядом. Відтак реферував п. Гр. Тадра про теперішне життя укр. еміграції в Бразилії, виказуючи в своїй бесіді, що до цего часу в народних справах мало поступлено вперід, порівнуючи з другими народами, та тому треба шукати якихсь способів, щоби видістатись на видніше становище. При кінци своєї бесіди заявив, що займе ще раз голос на цім вічу, та вкаже стежку, якою можнаб дійти до кращої будучности.

Впр. о. Евстахій Турковид виголосив гарну. змістову бесіду про організацію та про шкільництво, вказуючи, що на тім полі стрічаємо у нас велике занедбання, тому просив, взивав, щоб над цими важними справами поважно застановитись.

Відтак виступив з промовою п. Олекса Волощук. В коротких та палких словах скритикував наше поступовання в непошанованню своєї рідної мови, чим виказується брак патріотизму. То прямо зрада свого народу, наколи свій з своїм говорить до себе чужою мовою та це кидає дуже лихе світло на нашу любов до вітчини.

Після приречення п. Гр. Тадра виголосив реферат про кооперативи, про великий хосен для всякої організації та про велику матеріяльну поміч у кождій ділянці нашого життя. Кинувши здорову гадку між присутних, просив бесідник, щоб застановитися над тим, як корисно булоб заснувати кооперативу у нас в Куритибі, та взагалі по наших оселях.

Думку п. Гр. Тадри поширив п. Я. Каровець, та у своїй бесіді вказав, що нам того треба, наколи хочемо видвигнутись на висше місце, бо нині всі глядять на тих, хто фінансово стоїть ліпше. Бесідник радив в справах кооперативи іти разом з Духовенством.

Відтак виголосив бесіду п. С. В. Кобилянський про оргнізацію товариств, в яких зосереджується все культурне життя нашого народу, та про наслідки на весь нарід, які лишає по собі сильно зорганізоване, та в згоді ведене Товариство.

По тій бесіді слідував добре обдуманий реферат п. Т. Петрицького про значіння людини, про відчуття та потребу організаційного життя у всіх народів світа ще в первісних початках істнування роду людського, та про примінення організаційного життя і до нас Українців. Референт згадав між ін. про страшне розєднання, розполітикування. Та безглузна партійність не дає нам прийти до жадного значіння, проте конечно це все занехати і вступити на новий шлях розумної згоди, та не егоїстичної любови.

Опісля заняв голос старший віком, заслужений член-основатель Тов. ім. Т. Шевченка, п. І. Купчак розказуючи вічевикам перші кроки народнього життя

БІЛА КАВА В ЧЕСЬКІЙ АРМІЇ

Чехословацький уряд завів видачу білої кави на снідання і вечеру для армії, щоби в той спосіб причинитися до розвою молочарства.

СТРАШНА ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В ІТАЛІЇ

На стації Сассо наїхав особовий поїзд, що надходив з Медіоляну, на тягарівку. 15 осіб згинуло, а 30 тяжко ранених.

ПОДОРОЖ ПІД ВАҐОНОМ

В Празі зловили молодого поляка родом з Варшави, що приїхав з Бельгії до Праги під вагоном. На поліції зізнав він, що перед двома місяцами вибрався він на роботу до Бельгії. Роботи він там не найшов, тому рішив вертати до дому. Його передано польському конзулятові.

В БОЛЬШЕВІЇ ПОЗИЧАЮТЬ ДОМОВИНИ

В Тулі такий брак дерева, що не продають домовини, але випозичають. Небіщика везуть, чи несуть у домовині на кладовище, а там його викидають з домовини в гріб і закопують, а домовину віддають до випозичальні.

МАЛИМ ЧОВНОМ ДО АМЕРИКИ

Зі столиці Угорщини, Будапешту вибралися минулого тижня в дуже важку й ризиковну подорож три робітники. Вони хочуть малим човном, яке є довге всього на 8 м. доїхати до Америки і то в той спосіб, що поїдуть рікою Дунаєм до Чорного Моря, з Чорного перепливуть на Середземне Море, а потім через гібралтарський пролив на Антлянтик. Цей величезний океан, задумують три будапештенські смільчаки переплисти при допомозі вітрил та весел своїм човном за 30 днів і прибути до побережа Америки.

На перший погляд така подорож видається що найменше дурійкою, бо треба знати що то море і які на ньому бувають бурі та небезпеки. Але з другої сторони, чого то не доконає сильна воля людини!

Минулого року вибрався був також човном до Америки один Француз, Жербольт на прізвище. Промучився дуже багато, заки заїхав до побереж країни долярів, але як привитали його і зробили йому велику славу, то він рішив не відпочиваючи поплисти своєю малою чайкою довкола світа. Сказав собі — зробив. І світ обіхав і здоровий вернув до Франції, а по цілому світі знають, хто такий Жербольт.

Можливе, що і ці три робітники, що виплили з Будапешту щасливо заїдуть туди, куди намірилися, бо „відважні мають щастя“.

——о——

Ціле село втікло перед мишами

В Монголії над рікою Аргуня появилася величезна маса мишей. Величезна армія зложена з міліонів тих гризунів вандрує на південь і нищить усе, що стріне на своїм шляху. Нищить не тільки поля і харчеві склади, але також гризе деревляні доми.

На границі Манджурії й Монголії миши напали в ночі на одно село. Люди зі страху повтікали. Миши загризли кількоро дітей. Навіть худоба і коні не можуть оборонитися перед такою масою малих звіряток і падають загризені. Остання велика вандрівка мишей була там в 1927 р., але вона не дорівнувала теперішній.

——о——

в Куритибі, та вияснив одну точку, про котру деякі злобні голосять, а яка цілком фальшива. — Відтак заняв голос п. Я. Стельмах, та розказав про історію Т-ва.

В цей спосіб уладилась програма віча та приступлено до внесків і резолюцій.

І так п. Пр. Моркотун подав перший внесок, щоби зложити щиру подяку п. Копеляндові, сенатору Сп. Держав, від куритибської громади, за внесок о визнання державности України в сенаті Сп. Держав, та другий внесок про визнання державности України бразилійським урядом. Оба внески віче одноголосно ухвалило, рівночасно вибрано комісію, яка занялась би тими справами. В склад її увійшли: Т. Петрицький, о. Е. Турковид, Пр. Моркотун, В. Гичко.

Впр. о. Евст. Турковид ЧСВВ подав внесок, щоб наша куритибська громада пішла слідами наших укр. кат. Владик, та щоб запротестувала проти знущань над релігією, над інтелігенцією, над школами, на Вел. Україні, яких допускається безкарно Жидівсько-Совітська Влада. До цего внеску долучились ще п. Пр. Моркотун, Я. Стельмах, В. Ст. Кобилянський і много інших. Вилетів один як „Филип з конопель“ проти того, але громада відібрала йому голос, та внесок о. Евстахія і других віче ухвалило одноголосно, а рівночасно виготовило два протести ось такого змісту:

1. Загальний рішучий протест українських громадян в Куритибі перед цілим культурним світом проти переслідувань та жорстоких знущань Совіт. Владою над релігійним, культурним та національним життям.

2. Загальний рішучий протест українських громадян в Куритибі перед цілим культурним світом проти переслідувань та жорстоких знущань над нашими культурними установами, окупантами наших земель.

По затвердженню цих протестів заняв голос Впр. о. Е. Турковид, та взивав всіх наших громадян до згоди, вказуючи притім на нашу народню пословицю, що згода будує, а незгода руйнує. П. Пр. Моркотун подав ще внесок, щоб старатися дійти до якогось порозуміння з другим істнуючим товариством під назвою Центра та кинув між присутних здорову гадку, чи не вдалосяб злучити розєднану Громаду в одну цілість вказуючи на це, що тут в Куритибі нема потреби двох Товариств, тому радив п. Пр. Моркотун, щоби Тов. ім. Т. Шевченка вступило на дорогу перемиря.

П. Т. Петрицький піддав цю справу під розгляд віча. Віче вибрало двох делєгатів в особі Впр. о. Е. Турковида та п. Пр. Моркотуна, щоб стали посередниками і старалися поєднати напружені відносини і ворожнечу обох товариств, та підготовили напрям поєднання. П. Т. Петрицький подав ще чотири важні справи до полагодження на вічу а то: 1) справу еміграції 2) справу згуртовання українських виборців 3) справу заклику до загальної спільної організації 4) справу кооператив.

Віче ухвалило одноголосно ті справи передати під компетенцію Виділу Тов. ім. Т. Шевченка, та крім цего вибрано ще до помочі 3-х людей, а то Впр. о. Евст. Турковида, п. Пр. Моркотупа, п. Т. Пасєвича. П. А. Тимцьо заняв голос дорадчий в справі уживання нашими кольоніями добрих земельних насінь.

Коли виявилося, що нема більше пекучих справ п. Т. Петрицький оголосив, що вважає віче закінченим. Віче закінчено відспіванням народного гимну: „Ще не вмерла Україна“.

Загальне враження з віча дуже миле, на присутних зробило великий вплив та розбудило народні почування. Оно принесло багато користи для куритибської громади, та відбється сильним відгомоном по всіх наших оселях, та причислиться до загального розумного обєднання і розбудить національне життя.

Присутний.

Додаток: Дня 22 мая ц.р. явились в салі українського товариста Центра п. Пр. Моркотун, та Впр. Евстахий Турковид, щоб подати до відома членам ухвалу віча. П. Президент „Тов. Центра“ з виділом і прочими членами приняли гарно делєгатів, та по довшій бесіді, толковано прийшлося до цего, що це все предложиться на загальних піврічних зборах. Збори поставлять свої домагання, та тоді може прийти до згоди.

Чи прийде до згоди, то годі це сказати, бо звичайно, як в нас буває, дурниці беруть верх, а гордість гребає нашу працю. Це однак, незгода, непорозуміння відібється тяжко не лиш на теперішних. але передовсім на будучому поколінню.

Присутний.

——о——

Ластівки покидають Европу

Міжнародні товариства охорони птахів ствердили, що ластівки все більше покидають Европу так, що їх число в Европі все зменшується. Це зменшення числа ластівок виносить в останніх роках 15%. Причина цього явища двояка: перша це дроти електричних заведень, по яких проходить струя з дуже великим напруженням, а друга причина павуки.

Підчас перелету з Африки до Европи, що виносить тисячі кільометрів, мусять ластівки задержуватися для відпочинку на кілька днів або й кілька тижнів, заки пустяться в дальшу дорогу на північ. На нещастя вибирають вони за місце випочинку всякого роду дроти як телеграфічні, телефонічні і електричні з високим напруженням. Ці останні для них дуже небезпечні, бо з них падуть ластівки неживі.

Та буває ще й так що ластівка в повному леті паде нежива на землю. Здавалосяб що це діється без причини. Та коли розглянути її тіло, можна найти під крилами павука, що виссав нещасній пташині всю кров і спричинив смерть.

ПОЖЕЖІ В ПЕРЕМИСЬКІМ ПОВІТІ

В селі Бахів згорілс 14 господарських будинків і 2 стодоли внаслідок чого 15 родин лишилося без криші над головою.

В Гурку вибухла пожежа в стодолі Михайла Лисого. Згоріла хата, стодола і стайня. Причина пожежі невідома.

ГРІЗНА ПОВІНЬ НА КАВКАЗІ

На Кавказі страшенна злива тревала три тижні і спричинила грізну повінь. Ріки виступили з берегів, а вода позаливала великі простори та наробила богато шкоди в ріжних околицях Грузії. Вода заляла найбільш урожайну ліонську долину. Також і в Азербейджані наробила повінь великої шкоди, залізнича комунікація перервана. Нарід, що повтікав із своїх домів, опинився без криші над головою і без куска хліба.

ІМІҐРАЦІЙНІ ОБМЕЖЕННЯ ВІДЛОЖЕНІ

Іміґраційна комісія у Вашінґтоні відкинула 6 голосами (проти 5) внесок члена конґресу Джонсона про зменшення до половини іміграційних квот із усіх країв до Злучених Держав. Тепер вже тої справи не будуть обговорювати на теперішній сесії конгресу.

КІНЬ УБИВ ГОСПОДАРЯ

Микола Фоца господар з Торок заїхав на луку, щоби набрати сіна на віз. Підчас перепрягання кінь вдарив його копитом в голову і вбив на місці.

НА ВОЛЗІ ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ

Корабель „Красный Октябрь" (червоний жовтень), що плавав по Волзі, затонув, а разом з ним втонуло 52 особи з подорожних і залоги. Слідство виявило, що катастрофа наступила внаслідок пиятики, яка відбувалася на кораблі на протязі 3 днів. Капітан того корабля, комуніст і б. моряк з царського корабля „Аврора", що підчас большевицького перевороту бомбардував зимову царську палату в Петрограді. Тому капітанови за такі „величезні заслуги" не грозить тепер жадна кара.

Жінка — суддя

Туреччина швидким кроком поступає вперед. До недавна жінка не сміла там показатися на вулиці без заслони. Тепер жінки не тільки одержали горожанські права але можуть бути навіть держ. урядниками. На образку бачимо першу жінку-суддю.

ВІДНОСИНИ В БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ШКОЛАХ

З Минська на Білоруси повідомляють, що в виховавчім заведенню „Красная Молодьож" (червона молодь) був такий випадок: Ученики посперечалися підчас науки з учителем аж дійшло до бійки, в якій „ученики" порізали ножами вчителя і директора заведення, а шкільного сторожа підстрілили.

ЗАТРОЇВСЯ ДЕНАТУРАТОМ

Мешканець села Кунин пов. Володимир Волинський, Іван Нагула, 50 літ, вмер на днях внаслідок затроєння денатуратом.

ПШОДОВНІК ПОЛІЦІЇ БЄ

Польська преса повідомляє, що пшодовнік поліції Васілєвський, керовник бриґади для поборювання злодійств, побив тяжко на поліції арештованих під замітом крадежі дві дівчині Марію Гаврилюківну і Еву Дячківну. Потім їх випустили з арешту, але вони пішли до прокуратора і розповіли йому про своє побиття. Прокуратор зарядив списання протоколу і велів зголоситися побитим дівчатам у слідчого судді для переведення лікарських оглядин.

БУРЯ НАД ВОЛГОЮ

Понад Волгою в большевії перейшла величезна буря, що понищила засіви та наробила багато шкід. Нараховано більш як 200 розвалених домів, 2 особи вбиті та до 100 покалічених.

ПОВІНЬ У ГРЕЦІЇ

Внаслідок сильної бурі наступила в Солуні злива. Вулицями плила вода глибока на $1\frac{1}{2}$ метра. Вода позаливала всі сутерини, пивниці і партерові мешкання. Три мости завалені, багато людей втонуло.

Скільки послів у ріжних парляментах

Найбільший парлямент у світі, це англійський, бо має аж 615 послів (до недавнього часу було 707, та після відокремлення Ірляндії, що має власний парлямент, англ. парлямент зменшився о кількадесять послів).

По Англії слідує Франція, якої парлямент складається із 612 послів. Коли до цего дочислити ще 314 сенаторів, то разом має Франція около 900 парляментаристів. Третє місце займає німецький „райхстаґ", що має тепер 490 послів. Тут треба зазначити, що німецька конституція не передбачає сталого точно означеного числа мандатів, а кождий парлямент має стільки послів, скільки цифра 60.000 міститься у загальнім числі відданих при голосованню важних карток; т. зн. на кождих 60 тисяч виборців припадає один мандат. Так отже найбільші парляменти має Англія, Франція і Німеччина. За ними йде Польща, яка має 444 посольських і 111 сенаторських мандатів. Італійський парлямент складається тепер із 400 послів, до недавна було 535, та Мусоліні обмежив число послів до 400.

Инші парляменти Европи мають низше 400 послів. Перше місце займає Румунія з 387 послами. Югославія має 315 послів, та її парлямент (скупщина) хвилево не істнує. Чехословаччина має 300 послів і 150 сенаторів. Болгарське „собраніе" (парлямент) має 273 послів, Греція 250, Угорщина 245, Швеція 230, Фінляндія 200, Швайцарія 189, Бельгія 187, Австрія 165.

Парлямент Злучених Держав Півн. Амер. має 435, канадійський 245 і японський 466 послів.

—o—

ЦІКАВИЙ ДОКУМЕНТ

В парижському нац. музею находиться такий старий документ:

„Катедра в Мецу до винайму! Звертаємо увагу горожан. що дня 4 Фльореаль 3 року єдиної і неподільної Французької Республики, по старому рахуючи 25 квітня 1795 р. о год. 9. рано буде віддана в приявності бурмістра Мецу катедра в Мецу у винайм тому, хто дасть більше, на 3, 6 або й 9 літ“.

Як бачимо, документ походить з часів великої французької революції, коли то також нищили церкви і переслідували християнську віру. Але що з того? „Єнина і неподільна“ французька республика революційної доби минулася, а в катедрі в Мецу до сьогодні відправляються богослуження. Чи не нагадує нам той документ наших часів?

ПРИВЯЗАНИЙ НА ДНІ МОРЯ

Коло Гданська впав польський літак з привязаним летуном в море. Летун бувби втопився, але один водолаз пірнув тричі і поперетинав ремені. Потому летуна витягнули на верх і відратували.

ПОВІНЬ В ІТАЛІЇ

Сильні бурі перейшли над середущою північною Італією та тревали цілу добу. Відтак наступила злива, що спричинила виливи рік. В деяких округах повінь заподіяла шкоди на 10 міл. лір. Є людські жертви.

Тиждень бойкоту англійських товарів

В Бомбаю розпочався тиждень бойкоту англійських товарів. На вулицях міста будуть показувати індуські товарі та взагалі індуську штуку. На ковертах листів будуть наліплювати марки з закликом до бойкоту англ. товарів. Цілий Бомбай украшений індуськими нац. прапорами. На образку бачимо як Індуси палять англійські товарі.

——o——

К. Л. 2)

ПАСТИР ДОБРИЙ

2. На хуторі.

Як вислухав звідомлення проконзуль, зараз:

— Негайно вислати сотника з відділом на хутір, щоб привели Полікарпа.

І рушив чималий відділ піших і кінних.

Прийшли на хутір уже смерком, обставили хату довкола.

Епископ Полікарп засів саме до вечері в горішній кімнаті, як прибіг стривожений хлопець і каже:

— Військо прийшло. Обставили хату довколісінька.

Старець підвівся з місця й каже до хлопяти:

— Не бійся, дитино, вони тобі нічого не вдіють. Я зараз іду до них.

А хлопчина ввесь трясеться.

— Я за себе не боюся, а за вас, отче святий! — каже.

— Не бійся, дитино — вспокоює його епископ і повагом східками зіходить на долину.

І стає перед військом повна достоїнства стать...

Замовкли, затихли вояки на його вид і зніяковіли якось. Тільки тихо дзенькотять панцирі й подзвонюють кайдани в їх руках.

— Хай діється воля Господня! Полікарп їм у привіт, як зійшов у сіни.

І немов причарував усіх цей спокій і повага, що відчувалися в голосі, в рухах і на лиці.

І шепче один із вояків другому:

— Чи вартаж було аж тільки труду, щоби зловити цього старця.

А старець:

— Прийшли ви по мене! Змучилися ви, бідні, далекою дорогою. Спічніть трохи! Я скажу видати вечерю, покріпитеся. Ждеж вас знову шмат дороги. А мені позволите за цей час помолитися до Господа Бога мойого.

А сотник йому:

— Молися старче, не боронимо тобі. А ми справді помучені, спочнемо трохи.

І казав Полікарп наготовити воякам обильну вечерю. Заставили столи мисками й збанами з вином.

Засіли вояки до вечері. А старенький епископ станув до молитви.

Такої молитви ще вояки не чули, як живуть!

Молився епископ за всіх, кого тільки довелося пізнати на довгому шляху життя, за великих і за малих, за другів і за противників, за ворогів своїх, за цих, що на високих, на найвищих становисках і за цих найменьших. Щоби Всевишний Господь був ласкавий для них і змилосердився над ними, коли провинилися чимнебудь і щоб не дав їм оставати в гріхах, а дав змогу покаятися. І за Церкву Христову, поширену вже по всьому світі.

Дві повні години молився епископ. Була це молитва достойна католицького епископа. Звучала вона мов відгомін богочоловічого Первосвященика з Небесним Вітцем у світлиці тайної вечері на Сіоні.

По молитві каже епископ сотникові:

— Я готов уже! Можемо рушати в дорогу.

Глядить сотник на старця й здається якось йому, що бачить перед собою не звичайну людину, а «божеського старця». І чує в душі, що цьому праведникові діється велика кривда.

І він каже:

— Ні, старче, і ми помучені й тобі треба спочати. Завтра рано рушимо в дорогу.

А в душі думає сотник:

— Завтра субота. Чей у суботу Жиди не схочуть знущатися над старцем. Їх закон забороняє їм цього.

3. Спокуса.

На другий день раненько рушило військо в дорогу.

— Тобі, старенький годі йти пішки. Сідай на коня. І велів сотник одному з вояків зсісти з коня й посадити старця, а самому вести коня за поводи.

Їдовиті гадюки та їх укушення

Дуже часто трафляється, що вкусить когось гадюка тому треба, щоб кожний знав дещо про цю справу. Вужі мають крім инших зубів, ще спеціяльні їдовиті зуби. Зуби ті мають рівець або каналик, що міститься внутрі зуба, а котрим спливає їдь з їдовитого міхурця, що уміщений над зубом.

Перші досліди над їддю перевів в р. 1843 князь Лука Бонапарте. Їдь ділає лиш через укушення. Колиб їдь дісталася через уста і кормовий провід, тоді вона не є небезпечна. Також сонце ослаблює їдь. Після укушення місце те зараз пухне і пухлина з дня на день побільшується. Вкінці те місце, а навіть ціла рука чи нога синіє і робиться фіолєтова та страшенно болить. Колиж з їддю дісталися до рани ще бактерії (заразки), тоді рана починає ропіти. Поважні зміни спричинює їдь ще й у нервовім устрою. Вкушеного зачинає нудити, він блює дуже часто з домішкою крови, появляється притім і бігунка. Виступає горячка і по кількох днях хорий або починає поправлятися або вмирає. Французькі вчені твердять, що смертні випадки внаслідок укушення гадюки виносять 4 – 19%. Інші знов кажуть, що після укушення вмирає тільки 1% В 1905 р. франц. вчений Кальмет винайшов сировицю, якою щіплять проти вкушень їдовитих вужів.

Щож робити, коли вкусить гадюка?

Зараз після укушення треба ту часть тіла, що над укушенням сильно перевязати, щоб не допустити їдь дальше у кровоносні судини. Відтак треба рану змивати розчином підхльорану вапна. Опісля мусить лікар зробити встрикування сировиці. Після того всего можна повязку зняти. Хорому вкушеному гадюкою не вільно давати алькоголю! Бо алькоголь спричинює лекше всякання їди і утруднює ділання сировиці.

ПОРАДИ НА ЛІТНИЙ ЧАС

Овочі їсти без кісток. Бо кістки раз що не стравні, а по друге кістки з сливок і бросквинь мають у собі в дуже малій скількости т. зв. пруський квас, що є страшною отруєю.

Шкірки і кістки з овочів не кидати на хідник, бо така шкірка вже нераз була причиною зломання ноги.

Лісові овочі і ростини, хоч нераз і гарно виглядають, є дуже часто шкідливі і тому не брати їх до уст.

Гриби добрі від трійливих дуже тяжко відріжнити і тому то треба бути надзвичайно осторожним з грибами.

Коли хто мав у руках цвіти, треба руки перед їдою добре вимити, бо цвіти мають у собі дуже часто трійливі соки. Ніколи не треба держати цвітів в устах, бо ріжних недуг можна через те набавитися.

Підчас бурі не ховатися під деревами, що стоять одиноко.

Причини невдачі

весняних щеплень

Хто займаєтсь щепленням на весні, той зазнає в початках частих невдачі які нераз відбирають охоту до цього приємнаго і корисного заняття. Тому треба знати причини можливих невдач наперід, тоді найдемо і спосіб, щоби ті невдачі оминути, або бодай зменшити. Невдачі з весняними щепленнями мають свої причини: 1) в самих зразах, 2) в мяздзі, 3) в тупому і невідповідному ножі, 4) в злім заложенню зраза, 5) в приступі повітря до зраненого місця, 6) в злій масті, 7) в самій дичці, 8) в злім підсоню. Ці причини часто змішуються і дві три причини разом спричинюють, що щеплення мусіло невдатися. При весняному щепленні треба притримуватися таких правил:

1) Зрази до щеплення мусять бути дібрані старанно, щоби були ядерно кріпкі і здорові. Зрази можуть бути і тонкі, лише повинні бути зовсім здорові, без найменшого ушкодження. Коли взагалі мязга не є зелена, а має хочби невеликі бурі, руді або темнаві плями, то таких зразів не уживати до щеплення, бо їх невдача є певна. Зрази засохлі, на яких кора місцями є поморщена, також нездалі. Зрази не приймаються, коли є за довгі. Вони мають бути не довші як 3 очка.

2) Притинка зраза мусить бути по змозі акуратна. До щеплення треба бути привченим і вправленим. Ніж до

Похід спішно прямує до міста, до славної Смирни.

Ось уже й видно її, тамечки над заливом лискучим, біліють горді мури серед зелені пальм, облиті ясним промінням сонця.

Найперше, найвеличавіше місто Азії!

Глядить старець на нього й думає:

— Славний ти, городе, та жде тебе ще більша слава. Славишся ти цим, оправдало чи не оправдало, що в твоїх мурах родився Гомер — та не це буде твоєю славою, а муки Полікарпа.

Снуються думи, одна за одною в старечій голові:

— Чи мало вже крови християнської поплило й іще поплине. Важкі терпіння, важкі муки ждуть вірних Христових. Та ці терпіння, муки ці потрібні, конечні, щоб цвила й росла, кріпла Церква Христова. Без терпінь і без мук нема життя, нема розцвіту, нема овочів...

Так думає старець. Аж тут туркіт коліс і тупіт кінських копит відриває його від цих думок. Він підносить голову.

Напроти них женеться бистро гарна колісниця, запряжена расовими, баскими кіньми.

Хто це? Полікарп прислонює очі долонею, глядить:

— Ах це іринарх Ірод*) і його батько Нікитас.

Похід зрівнюється з колісницею. Колісниця спиняється.

Сотник і військо віддають честь іринархові.

А він гостро питає в сотника:

— Чого спізнилися?

Сотник на це отверто:

— Совісно було мені старця тягнути в ночі.

Іринарх Ірод закусив губи гнівно, мов подобрішав:

— Ну, добре, добре.

А Нікитас Іродові:

— Вертаймося в місто! Візьмімо старця в колесницю, поговоримо з ним. Може дасться намовити. Як воно нам вдасться, то це сильно ослабить християн.

— Твоя правда, батьку — признає Ірод і звертаючися до Полікарпа каже: — Полікарпе, годі тобі мучитися на коні. Сідай з нами, підвеземо тебе.

На це Полікарп:

— Мені все одно. Я можу й пішки йти.

— Та чейже не відмовиш мені — на це Ірод — я хочу поговорити з тобою.

— Коли маєш щось поговорити зі мною, то хай буде...

І зліз із коня та пересівся в колісницю.

І каже Ірод:

— Слухай, Полікарпе! Я дивуюся тобі, що ти такий завзятий. Скажи сам! Пощо це? Пощо така впертість? Щож лихого в цьому, що ти скажеш: «Володарю й цісарю?»

А Нікитас собі:

— І чомуж не вдати церемонії приношення жертви цісареві, щоб так рятувати життя? Скажи сам.

Полікарп мовчить.

Ірод і Нікитас певні, що він надумується на що йому рішитися теж хвилину не говорять. Мовчки глядять на нього. І читають у його лиці рішучість і невгнутість, а при цьому тільки спокій душі. Вкінці каже Полікарп:

— Я цього не зроблю, що ви радите мені!»

— Чому? — питає Нікитас.

— Бо це, що ви радите мені робити, підле...

Гнів ударив у лице Нікитаса.

— Що то ми радимо тобі підле! — крикнув він і в груди кулаком Полікарпа.

Зірвався й Ірод. Забув про повагу свойого уряду й собі кинувся на старця.

— Ти смієш нам підлість закидати, нам! Ти!! Геть із воза, злочинче! — І оба з Нікитасом друлили старця з воза. Полікарп упав на шлях і вдарився лицем до гострого каміння. Із ран поплила кров.

Сотник підступив до старця й підвів його й хотів знов посадити на коня.

Та Ірод люто:

— Не вільно! Хай пішки йде ще панькатися з ним. (Д. б.).

---

*) Іринарх, начальник поліції сьогодні.

щеплення має бути гострий, як бритва.

Самий зраз має бути відповідно натятий і щільно допасований до мязги дички.

3) По защепленню треба зранені місця добре замастити садівничою мастею, щоби до них не доходило повітря і в міру злегка обвязати личком чи відповідною шматкою. 4) Треба постаратися про відповідну і добру садівничу масть, а добра є лише ця масть, що є достатючно плинна і липка, щоби рану від щеплення на якийсь місяць щільно закрити від найменшого приступу повітря.

Найліпша масть є з ростопленої каляфонії розпущеної спіртом на густу плинну масу.

5) Сама підкладка-дичка, коли вона є зле приладжена до щеплення або взагалі є невідповідна своєю природною будовою, сукувата, крива, нездорова, покалічена і т. п., може бути причиною, що щеплення не прийметься.

6) При веснянім щепленню робимо часто найбільші помилки тим, що не рахуємося з нашим кліматом, що має великий вплив на щеплення. У нас же в березни буває собі зимно, а ще гірше дається в знаки защепленим деревцям розмерзання і теплота та пригрівання сонцем в день, а зимний мороз в ночі. Денна теплота побуджує круження соків в деревині, а ледова нічна студінь стинає ці соки в лід. Деревині здоровій, покритій корою, ці зміни температури не шкодять, але для щепок ледове зимно приморозків дуже небезпечне. Подумаймо, що мусить статися з соками скаліченої мязги, так дички, як і зраза, коли в скалічене місце вістьється мороз: вони мусять перемерзнути. Одинокою радою, щоби оминути перемерзання зраза, не зачинати щеплення скорше, аж поки не зачнуть добре розпукатися порічки і аґрест. Коли хто може, то добре щепити в кімнаті, в місяци березни і висаджувати приняті вже щепки коло другої половини квітня на ґрунт в шкілку чи в сад.

Коли кому не вдалося весняне щеплення, то по цьому може пізнати чому воно не вдалося і мати з цього науку на будуче.

М. Бардеґа

НЕПОДІЛЬНІСТЬ РІЛЬНИХ ГОСПОДАРСТВ

Відповідний проєкт внесено Радою Міністрів до сойму. Після цього проєкту поділ господарств буде допущений тільки під умовою, що кожна з виділених частин буде відповідати нормам життєздатних господарств.

За життєздатне уважатиметься таке господарство, котре може запевнити утримання і дати працю пересічній родині, що складається з 4-ох осіб. Устачлення норм і кляс для поодиноких округ закон передає міністрові рільничих реформ. Проєкт передбачає постанову, що Рада Міністрів набуде право усталювати умови і граници кредитової допомоги, уділюваної спадкоємцями, переймаючими господарство.

Як мухи ширять туберкульозу

Коли німецький учений др. Кох відкрив туберкульозний заразок, почалися досліди над тим, як ширяться ті заразки. Тоді звернули увагу на мухи, котрі без сумніву відграють велику ролю в поширюванню заразків. Почали кормити мухи туберкулічною слиною і переконалися, що кал таких мух, впроваджений у морську свинку спричинював затроєння. Щоби докладно переконатися як довго мухи виділюють туберкулічні заразки, переведено точні досліди і виявилося, що вони виділюють їх через кільканацять днів, а заразки можуть жити в калі мух навіть дві неділі. Коли кал висохне, дістається він до воздуху, який ми вдихаємо і самі вводимо до легких заразки.

Німецький дослідувач Яків Кльопшток досліджував мухи з 19 хат. В трьох хатах мешкали тяжко хорі, в 9 хатах легко хорі, а в 3 зовсім здорові люди. Він переконався, що кал мух з тих хат, де були тяжко хорі містив у собі завсіди туберкулічні заразки, з 9 хат легко хорих лиш у двох випадках були заразки, а з хат де були здорові, в однім випадку стверджено туберкульозу. Ті досліди виявляють без сумніву, що мухи розносять туберкульозу і тому то треба їх винищувати у тих домах, де є хорий на туберкульозу.

Дивний вигляд печер

В підземних печерах у Семр'ях (Стирія) находяться ледові накапи, в виді киянок, довгі на 1 м.

ПОЗИЧКА ДЛЯ „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ"

Як відомо Тво „Сільський Господар" старається піднести нашу народню господарку та зробити її такою, як вона є на Заході. Все те коштує гроші, а Т-во має їх дуже мало. Через те „Сільський Господар" взиває всіх Українців, в першу чергу хліборобів до позички для нього. Позичати можна квоти від 5 зол. вгору. За позичку „Сільський Господар" ручить своїм маетком а від 1930 р. буде звертати її безпроцентово. Гроші підуть на розбудову Централі „Сільського Господаря", з якої так багато користи для селян. Тому повинні усі позичити по пару золотих своїй господарській установі. Позичку приймають від 1. липня 1930 р. до 1. травня 1931 р. а слати її: „Сільський Господар" Львів, Зіморовича 20, де одержить кожний довжний скрипт.

СМЕРТЬ ВІД ДЕНАТУРАТУ

В селі Янівка біля Вильна справляв господар Родзєвіч хрестини тай напоїв гостей денатуратом. Двацять осіб затроїлося. Три особи таки тої самої ночи вмерли, а решта ще мучиться.

МЕРЛЕЦЬ ЛЕЖИТЬ ПОНАД 200 ЛІТ І НЕ РОЗКЛАДАЄТЬСЯ

Невподалік міста Нойштадт коло Берліна в Німеччині є село Кампель. У церкві цього села є мерлець, що лежить більше як двісті літ і не розкладається. Воно не було дивно, коли б мерця були забальзамували, та в церковній книзі є виразна записка, що мерця не бальзамували.

Лежить він у каплиці біля церкви в двох домовинах. Верхня домовина дубова, а внутрішня ялова. Історики кажуть, що в домовині є тіло Корнета з Кальбуцу.

Хтонебудь гляне на мерця, має враження, що він щойно помер. Правда, шкіра сильно поморщена, та тіло вдержане зівсім добре. Зуби й нігті зівсім не знищені. На голові є ще пучки рудого волосся.

В церковній книзі померших записано, що Корнет помер 3 падолиста 1702 р. між 4 і 5 год. рано. Мав 51 літ.

В 1794 р. перебудовували церкву й попали на кілька домовин, а в ній на труну з незнищеним тілом Корнета.

Із усіх сторін Німеччини прибули тоді до Кампелю лікарі, но не могли розвязати загадки.

Та населення вияснило собі це по свойому. Покійний Корнет посперечався раз із одним пастухом. Вислід спору скінчився для Корнета лихо. Одного дня найшли пастуха неживого. Підозріння вбивства впало на Корнета, який станув перед судом. Корнет заявив перед судом: „Коли я вбив пастуха, то нехай моє тіло не зігниє ніколи".

Так і сталося. Дехто говорить, що Корнетів дух страшить ще й досі на мості, де він убив пастуха. В церковній книзі є теж записка про вбивство пастуха, що його поховав Корнет власним коштом.

—o—

З наших гір

Надзвичайні Загальні Збори Братства Св. Иосафата, діяльність Братства, справа Захоронки в Лютовиськах (пов. Лісько).

Дня 15/6, 1930 відбулися в Лютовиськах пов. Лісько Надзвичайні Загальні Збори Братства св. Йосафата з нагоди перебрання керми того Братства через нового предсідателя, теперішнього пароха о. Василя Мацюрака. По виборі на предсідника Зборів адв. Дра В. Шараневича і по привитанню нового о. пароха, як предсідника наступив докладний звіт Виділу Братства про діяльність тогож Братства від його заложення аж до останнього часу.

Початок основання Братства св. Йосафата в Лютовиськах припадає на ювилейний рік святкування 300-літних роковин смерти св. священ. Йосафата, коли то наша церква і наш віруючий нарід торжественно обходили то свято. І саме в ціли плекання високих ідеалів св. священ Йосафата в тут. темній ще закутині повстало з почину тодішнього пароха в Лютовиськах о. Михайла Паславського Братство св. Иосафата оперте на приписах відповідно уложеного статута затвердженого через Еп. Ординаріят і Воєвідство. — Членом Братства — згідно з тим статутом — може бути кожна особа лютовиської парохії, яка веде моральне-реліг. і прикладне життя та платить річну членську вкладку в квоті 2 зол. — Крім своїх чинностей при окрашуванню церкви і бранню активної участи при церковних торжествах поставило собі Братство за ціль ширення морального і релігійного життя поза церквою, поборювання пануючої темноти при помочі відчитів, курсів анальфабетів, заложення Захоронки під проводом СС. Служебниць. І намічену статутом ціль Братство св. Йосафата за час свого істнування послідовно перепроваджувало мимо ріжних перешкод зі сторони чужих, та деяких наших, що належить в першій мірі приписати витревалости і енергічности основника і першого предсідника Братства о. Михайла Паславського, теперішнього пароха в Попелях. — В ціли украшення церкви закупило Братство 2 процесії, хлопці і дівчата — члени Братства вишили 2 білі хоругви т. зв. брацькі і обрусик на столець під євангеліє, понадто Братство постаралося о власні свічки для членів Братства. Поза Церквою Братства св. Йосафата віддавалося праці на полі культурно-освітнім. Маючи приміщення в відповіднім церковнім домі давало відчити і представлення о змісті рел.-національнім, провадило курс анальфабетів, уряджувало фестини. — Більша рухливість Братства проявлялася в зимових місяцях, де члени Братства сходилися в неділі і свята до своєї домівки на читання передплачуваної час. „Правда" і вижичали собі книжки з відданої в розпорядження Братства парохіяльної бібліотеки. Та найбільше труду вложило Братство при будові дому на захоронку, бо лише через заложення захоронки можнаб діяльність Братства утревалити та збудити більше зацікавлення серед тут. народа. Однак не було ніяких фондів на таке благородне діло. Але завдяки невсипущим трудам і старанню предсідника о. Паславського призбирано від ріжних жертводавців дещо матеріялу і гроша, куплено будівляну площу і приступлено до будови дому. Тут щойно зачала показуватися вся їдь чужих і деяких своїх. Чинено всякі перешкоди в будові, називано її утопією. Та замало було фондів а до того богато перешкод, щоби розпочату будову в однім році скінчити, будова протягнулася аж на 4 роки. При помочі публичних збірок на улицях міста, в церкві, доходів з фестинів і представлень, поодиноких жертводавців та допомоги від центр. укр. інституцій у Львові дім на захоронку з 6 убікацій викінчено при кінці 1928 р. Рівночасно з укінченням будови закуплено внутрішне урядження для захоронки, яку постановлено урухомити в 1929 в пятьлітну річницю істнування Братства. Заінтересування захоронкою було велике. Бл. п. Стефан Петях -- селянин відказав на захоронку 10 моргів зрубу. Понадто Братство побудувало ще осібний економічний дім для захоронки та закупило часть в лісі громадськім на забезпечення захоронки в опал. Одним словом починено все можливе включно з гарним огородженням, щоб лише захоронку урухомити. Одначе до отворення захоронки таки не дійшло помимо усильних старань Братства і згоди СС. Служебниць перебрати провід захоронки, а то по причині неуділення позволення рішаючими чинниками з невідомої нікому причини.

Загальні річні Збори Братства в р. 1929 і святкування пятьлітньої річниці Братства відбулися під враженням неурухомлення захоронки. В короткий час пізніще відійшов з Лютовиськ на нову парохію о. Михайло Паславський, предсідник Братства і фактичний керманич життя Братства і заложення захоронки. По його відході наступив застій в життю Братства. Надія на урухомлення захоронки впала, а щоби далі не стояв пусткою винаймила його місцева кооператива.

І саме Надзвичайні Загальні Збори Братства були переломовими в тім застою, бо провід Братства перебирає Виділ з новим предсідником на чолі о. Василем Мацюраком, який з певністю доложить всіх старань, щоб захоронка була урухомлена, тимбільше що все до неї є приготоване, та щоби Братство не було лише „паперовим", але виказало ще більшу діяльність маючи за собою величезне надбання попередньої праці.

По звіті секретаря Виділу, о. предсідник Мацюрак загріваючи членів до дальшої праці для добра церкви і народа заявив, що докладатиме старань, щоб життя в Братстві поновно урухомити. Потім на внесок Виділу Надзв. Загальні Збори однодушно ухвалили іменувати попереднього предсідника о. Михайла Паславського пароха в Попелях почесним членом Братства за його заслуги при успішній діяльности Братства, а зокрема при будові дому на захоронку. По відспіванню новому предсідникови о. Мацюракови „многая літа". Збори закінчено. Підбадьорені члени Братства розходилися домів в переконанню, що Братство не буде „паперовим", але продовжатиме хвилево перервану свою користну діяльність під проводом нового о. Предсідника.

Проти большевицьких переслідувань

Дня 25. V. 1930 р. в селі Кудриньці пов. Борщів, відбулася анкета протесту в котрій взяли участь члени читальні „Просвіти", Кооперативи Селянської Спілки, і парохіяни.

Численне зібрання місцевих громадян наповнило „Народний Дім" величини 20×9 м. битком. Голова чит. „Просвіти" Онуфрій Василів відкрив анкету короткою промовою і пояснив ціль даної анкети.

По вислуханю промови о. Ілиї Чорнодолі, пароха в Кудриньцях, про страшне переслідування та гнет віри, релігії, духовенства, інтелігенції та вірних християн під большевицькою владою, зібрані підносять рішучий протест проти нечувано звірського переслідування большевиками християнської, а зокрема католицької, як і инших релігій.

Неменш горячо протестуємо проти гноблення української національности та укр. руху на великій Україні, проти масових арештів та розстрілів українських селян, робітників, духовенства та інтелігенції.

Загально для всіх арештованих і засланих героїв Віри і Нації української висказуємо свою глибоку пошану. А зокрема для професора і члена Акад. Наук С. Єфремова і тов. його, бажаємо вкоротці успішної та побідної перемоги над силами темного духа большевиків.

Вкінці всі зібрані заявляють, що ідучи за голосом найвизшого Вождя Христового св. Отця, молимося за нещасні народи Росії, щоб Господь Бог кріпив їх в вірі і заховав перед страшним большевицьким звірством, а безбожників опамятав і дав їм ласку навернення.

Слідують підписи і печатки:

За Виділ чит. „Просвіти"

Андрій Василів, голова — Василь Костанюк, секретар

Захарий Буркацький
Федор Мандрук
Іван Василинчук
Павло Пилипчук

За Гр.-Кат. Уряд парох. о. Ілія Чорнодоля
С. С. Василіянки
і печатка кооперативи „Селянська Спілка"

ВИБУХ СУДНА НА ДУНАЮ

Біля села Сурдук, вибухло на Дунаю судно (танк) наладоване нафт. ропою, яке тягнув пароплав. Вибух був так сильний, що капітана пароплава кинуло з капітанського містка до галі машин. Цілий танк з 8 людьми обслуги затонув.

ЗАЛІЗНИЧІ КАТАСТРОФИ НА РАДЯНЩИНІ

В останніх часах досить часто трафляються на Радянщині залізничі катастрофи, які кінчаться численними людськими жертвами. На днях на Кавказі вискочив із шин поїзд на лінії Москва-Соча. В катастрофі погибло 4 особи, а 5 тяжко ранених.

В кілька днів опісля, розбився на стації Єфімовская (на північній залізниці) особовий поїзд. Згинуло 26 осіб, а 38 осіб тяжко ранених. Протягом останнього тижня згоріло 3 залізничі мости на Мурмані. Ті всі випадки приписують упадкови дисципліни між залізн. персоналом.

СЛАБІ ЖНИВА НА УГОРЩИНІ

На Угорщині жнива заповідаються дуже слабо. Збір пшениці обчислюють на 15% низше, ніж у минувшім році. Також жито заповідається слабо, зате кукурудза і бараболі заповідаються добре. Жнива вже почалися у цілій Угорщині.

Двері „щастя"

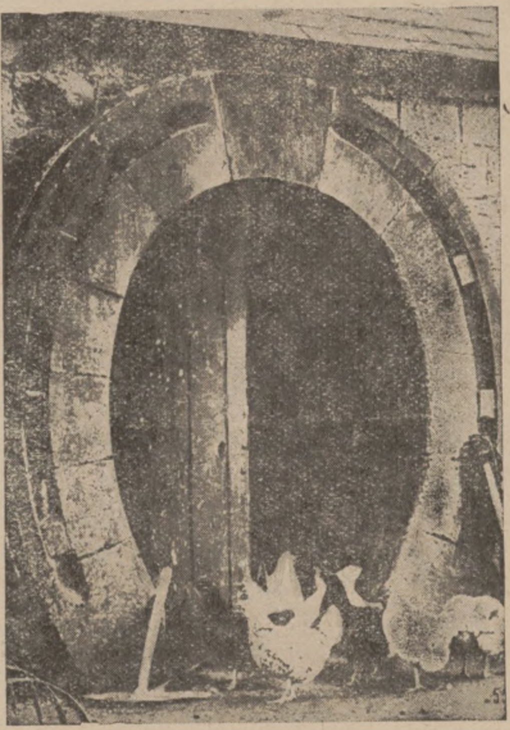

Один англ. коваль з місцевости Форд, збудував у своїм домі входові двері в виді величезної кінської підкови.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

13 (30) Неділя. Собор Апостолів.

УСТАВ: Гл. 4. Євг. утр. 5. Веч. вел. Блаж муж. Гди возв. воскр. 4. Апост. 3. і Собора Ап. 3. Слава. Апостолів І нині догмат 4. гласа Вход. Стхвні вскр. Сл. Апост. І н. Богор. ствн. воскр. 6 гл. Троп. воскр. і Апост. Сл. Собора І н. Бог. 8 гл. Повеч. мале конд. Апост. Полунощн. нед. Утреня. Бог Гдь троп. вскр і Ап. Сл. Соб. І н. Богор. вскр. 8. гл. Проче вскр. до канона. Кан. вскр. Богор. Ап. і Собора. Катав. Отверзу. По 3 п. конд. ікос. і сідал. Апост. Сл. Соб. І н. Бог. вскр. По 6. п. конд. ікос вскр. По 9. п. Світил. воскр. і Апост. Сл. Собора. І н. Богор. Хвалите стхри воскр. 4. і Апост. 4. Сл. стхра єванг. І н. Преблагословенна. Славосл. вел. Воскрес із гроба. На часах троп. вскр. Сл. на 1 і 6. Апост. на 3 і 9. Собор. конд. на 1 і 6. вскр. на 3 і 9 Ап. Сл. Божа. Антнф. нед. троп. вскр Апост. Собор і конд. воскр. Сл. конд. Апост. І н. В молитвах. Проче гласа і Собор. Апост. 93 і 131. Євг. Мат. 25 і Марк. 2.

14. (1). Понеділок. Св. Косми і Дамяна безсребр. 15. (2). Второк. Положення ризи Пр.Д.М. (Полиєлей). 16. (3). Середа. Св. муч. Якинта. 17. (4). Четвер Св. Андрея Критск. і Преп. Марти. 18. (5). Пятниця. Св. Кирила і Методія *). (Полиєлей). 19. (6). Субота. Св. Атанасія Вел. (Полиєлей).

*) **Св. Кирил і Методій.** (Память їх святкує Церква дня 27 (14) лютого і 24 (11) травня. Але папа Лев XIII у 1880 р. постановив, щоб для більшої слави тих угодників Божих і словянських апостолів почитати їх память спільно також 18 (5) липня.

Св. Кирил і Методій це рідні брати з міста Солуня зі знатного боярського роду. Кирил при хресті дістав імя Константин, а імя Кирила одержав щойно в 50-тім році життя при вступленню у монастир. Особлившим почитанням окружають обох тих святих словянські народи, а між ними й наш український нарід як один із найчисленніших у великій словянській родині. Се бо справді Апостоли Словян. Вони дали нам нашу словянську азбуку й перший словянський переклад найважніших церковних книг на південно-словянську мову, котра тоді була ще більше зрозуміла всім словяським народам ніж сьогодні. Перенесені на Русь-Україну стали ті церковні книги не тільки жерелом правдивої віри, але й першою підвалиною нашої християнської культури. З них виросла не тільки слава Божа на нашій землі, але також наше світське письменство. З прияттям тих книг ми ввійшли у вселюдську культурну сімю. Але св. Апостоли були діяльними апостолами Словян також живим словом і особистим трудом. Своїми ногами сходили вони південні й західні словянські землі. Були в Болгарії і в далекій Моравії, всюди проповідуючи Словянам євангеліє, добру вість Спасителя. Св. Кирил помер у Римі 27 (14) лютого 869 р., а св. Методій як архиєпископ Моравії прожив там до 885 р. Мощі його спочивають там до нині в місті Велеграді.

До тих наших Святих як найкраще відносяться слова св. Отця в Енцикліці про християнське виховання (гл. „Правда" ч. 26). Бо це справді ті, котрі в найдосконалшім степені осягнули ціль християнського виховання й ушляхотнили та збогатили людську спільноту всякого рода добрами". Тому їх життя має величезну виховну вартість для нас. Дуже гарно описав життя св. Кирила і Методія наш епископ в Югославії Преосв. Діонізий Няраді. Книжечку (4. кн. Бібл. УХО) можна ще дістати в Адміністрації „Правди" по ціні 80 с. за примірник. Також вийшла недавно накладом Видавництва „Добра Книжка" у Львові гарна повість хорватського письменника Джеліча п. н. „Софію вибрав", основана на життю св. Кирила і Методія. Сих книжок не повинно бракувати в ніякій бібліотеці й читальні і в ніодній українській свідомій родині.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

16. VII. 1902. Хліборобські штрайки в Галичині. Далеко до війни в Галичині було богато більше дідичів, як тепер і мали вони в своїх руках тисячі морґів землі — тоді, як нераз селяне ледви жили на 1—2 м. землиці. Само собою, що люди мусіли найматися до двора на роботу. А що не всі дідичі були совісні і богато з них використовувало селян — то й не богато міг рільник на панському лані заробити. В міру того як в селі прибувало рук, що хотіли роботи, деякі дідичі обнижували платнь і врешті дійшло до тогго, що селянин з праці рук не міг вижити. Тоді й почалися 28 літ тому назад хліборобські штрайки. Селяне не йшли до роботи, справа оперлася о галицький сойм і австрійський парламент у Відні. Та хоч дідичі спроваджували жандармів і військо до сіл — то дідичів примушено платити ліпше. Це була перша виграна орґанізованого селянства.

18. VII. 1775. Зруйнування Січи. Від Переяславського договору Хмельницького з Москвою 1654 р. Москва вважала себе паном України і зі всіх сил старалася змоскалізувати її та знищити її самостійність. На перешкоді тій руїнницькій роботі Москалів стояла Запорізька Січ, яка хоча й була під контролею царів, то всеж була готова кожної хвилини постояти за права України. Отсю Січ задумала цариця Катерина зруйнувати. 1775 р. післала вона величезне військо під проводом ґен. Текелії на Запорожжа, а той несподівано окружив одної ночі Січ, звернув на неї гармати і післав послів до Запорожців домагатися зброї. На вістку про підступний напад Москалів козаки закипіли і готові були боронити до останку своєї волі, але кошовий, Кальнишевський, успокоїв їх і здав Січ Текелієві. Після того на Січ ввалилося кілька московських полків та почали рабувати все, що попало під руки, навіть образи з церковці та дорогоцінности, яких козаки чимало дарували на Славу Божу, салдати поницили та порозбирали поміж себе. Кальнишевського вивезли в Москву, а потім на Соловецькі острови, де він, промучившись кільканайцять літ, умер 1803 р. Січ зруйновано, козаки потягли одні на Дон, другі в Туреччину і Запорожжа перестало існувати. Одинокого оборонця України не було вже.

—o—

Політичний словар

деправація (латин. слово), зіпсуття, знікчемніння, затрата добрих обичаїв.

депресія (латин. слово), упадок сил духа й тіла, пригноблення, знеохочення до життя.

de publicis (латинські слова), про загальні (державні, чи громадянські) справи.

депутація (латинське слово), посольство до влади, чи до найвищого представника влади в якійсь справі. Вибрані відпоручники зголошуються на послухання й там представляють домагання тих, що їх вислали.

депутований (латин. слово), посол до законодатної палати (парляменту, сойму), відти уживане Росіянами (й нашими москвофілами) слово: „депутат" значить посол.

депутат, також відпоручник висланий у депутації.

—o—

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

13. VII.	схід сонця	3·32,	захід	7·28
14. VII.	„ „	3·33,	„	7·27
15. VII.	„ „	3·34,	„	7·26
16. VII.	„ „	3·35,	„	7.25
17. VII.	„ „	3·36,	„	7·24
18. VII.	„ „	3·37,	„	7·23
19. VII.	„ „	3·38,	„	7·22

Дня 18.VII. о год. 23·29 остання чверть місяця.

БІРЖА

Доляр ам. 8·89 зол.

ЗБІЖЖА: (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 42·25—43·25, пшениця с. 39-. — 40-. жито д. 16·75—17·25 жито сел. 15·50—16·00, ячмінь на мливо 17·50—18·00, ячмінь пашний 16·50—17 овес гал. 17·50—18·50, кукуруза 22·25—23·25, бараболя промисл. 0·00—0·, фасоля біла 00—00, фасоля колір. 00—00, фасоля краса 40—45, горох ½ Вікторія 23·75—25·75, горох пільн. 21·25—22·25, бобик 19·00,—20·00 вика чорна 26·50—27·50, вика сіра 25·—26·, гречка 26·50—27·50 любинь 00·—00·, конюшина червона 000—000, просо 00·—00·, сіно прас. 6·00—7·00, солома прас. 4·50—5.

Ціни збіжа йдуть в гору. Пшениця підскочила на 7 зол. (на 100 кг.) Великі землевласники здержуються від продажі, натомість дрібні рільники вже все випродали. Мука пшенична в найліпшім гатунку доходила до 87 зол., пшеничний грис середний 17 зол. льоко вагон Варшава. Внаслідок посухи відбудуться жнива скорше. Та збір буде що найменше на четвертину менший ніж минувшого року. Це значить, що не лише не буде збіжжа на вивіз, але ще може забракнути на внутрішнім ринку для потреб населення.

НАБІЛ: Маслосоюз платив 8. VII. за масло експортове солене пріма 4·30, за масло несолене бльокове 4·20 за кільог. за літру молока 0·25, за літру сметани 1·40, за копу яєць 5·90. зол.

ХУДОБА: За 1 кг. живої ваги вола плачено 1·20—1·40 зол.; бугая 1·15—1·25, корови 1·20—1·30, теляти 1·00—1·30

СВИНІ: Експортова різня Рукера на Знесінню коло Львова платить за товсті (солонинові) свині 1·70—1·80 зол. за кг. жив. ваги. За свині понад 120 кг. живої ваги по 1·80 — 2·00 зол. за кг. живої ваги, за свині на бекон (мясні на забій і вивіз до Англії 70 до 100 кг ваги) по 1·80 — 1·90 зол.

ШКІРИ: За велику кінську шкіру платиться 25·45 зол., за малу 12·45 зол. за кг. телячої шкіри 3·50 — 4·60 зол. за тяжку худобячу шкіру зол. 1·95 за кг. за легку 1·85 зол. за кг.

На ринку застій. Попит на шкіри дуже малий. Телячі шкіри майже не йдуть з огляду на підвишку цла, яку завели Злучені Держави. Дещо збільшився попит на кінські шкіри.

Відповідь Адміністрації

Впов. Пан Микола Фігура, в Лютовисках (п. Надиби Воютичі). 6 зл. ми одержали. Часопис заплачений до кінця лютого 1931 року. З поважанням.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного" у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д